

இருக்குவேத பஞ்ச ருத்திரங்கள்.

வேதமொழி பெயர்ப்பாசிரியர்

காசுவாசி உயர்திரு

சிவானந்த யதீந்திர சுவாமிகளவர்களால்

மொழி பெயர்க்கப்பெற்று

திருவொற்றியூரான் அடிமை என்னும்

சென்னை :

த. ப. இராமசாமிப் பிள்ளை யவர்களால்

பதிப்பித்து

நன்கொடையாக அளிக்கப்பெற்றது.

1936.

PRINTED AT THE
EVEREADY PRESS,
34. HUNTERS ROAD.
CHOO LAI, MADRAS.

ஓம்.

உருத்திரபரமேசுராய நமஃ.

முன்னுரை.

இருக்கு, எசுர், சாமம், அதர்வணம் என்னும் நான்கு வேதங்களும், வேள்விவாயிலாக உருத்திர பரமேசுரனையே வழிபடும் முறையை விதிக்கின்றன. இந்திரன் முதலான தேவர்களின் வழிபாடும் இடையில் இடையில் காணப்படின்னும், உற்றுநோக்கின் அதுவும் உருத்திர பரமேசுரனது வழி பாடாகவே முடியும்.

இப்பொருளையே,

‘वेदेऽस्ति संहिता रौद्री वाच्या रुद्रश्चदेवता’

என்று, மிருகேந்திர ஆகமமுங் கூறுகின்றது.

இதன் விரிவை, அரதத்தாசாரியர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய ‘சுருதி சூத்தி மாலை, என்னும் நூலிற் காண்க.

வியாச சூத்திரமும் இதன்கண்ணேயே கருத்துடையதாம். இதை, நீலகண்டபாடியத்திற் காண்க.

ஈண்டு, முதன்மைபற்றி இருக்குவேதமும், வேள்விக்கிரியையிற் தலை சிறந்து நின்றமைகொண்டு எசுர்வேதமும், துதியிற்சிறந்தமைபற்றிச் சாம வேதமும், போர்த்தொழிலை அறிவுறுத்தி உலகவாழ்க்கையை வளர்த்தலின் அதர்வணவேதமும் சிறந்தவைகளேயாகின்றன.

அங்ஙனமாயினும்,

यस्मिन्ऋचः साम यजूंषि यस्मिन्प्रतिष्ठिता रथनाभौ इव आराः

यस्मिंश्चित् सर्वमोतं प्रजानां तन्मे मनः शिवसंकल्पमस्तु, (எசுர்.)

என்றற்றொடக்கத்துச் சுருதிவாக்கியங்களில் இருக்குவேதமே முதலாவதாகக் காணப்படுவதாலும், ஏனைய எசுர்வேத சாமவேதங்களில் பெரும்பான்மை இருக்குவேத மந்திரங்களே காணப்படுதலானும், காலத்தை நோக்கினும் இருக்குவேதமே மிகப் பழைமையானதா மென்று அறிஞர்கள் உடன்பட்டிருத்தலானும், இருக்குவேதம் மிகச் சிறந்ததென்பது அறிஞர்கள் ஆய்ந்து அறிதற்பாலதாம்.

மற்றும் இவ் வேதங்களில், உருத்திரபரமேசுரனை நேரே கூறும் பகுதிகள் பலவிருக்கினும் எசர்வேதத்திலுள்ள 'சதருத்ரீயம்' என்னும் பகுதியே யாவராலும் ஓதப்பெற்று வருகின்றது.

அங்ஙனமாயினும், அத்தகைய சதருத்திர சாமவேத ருத்திரிகளின் பொருளை நோக்குமிடத்தும், பரமேசுரனது ஐம் முகத்திற்கும் ஐந்து உருத்திரங்களாக அமைந்துள்ள இயற்கைப் பெருமையை ஆராயுமிடத்தும், இருக்கு வேதத்திலுள்ள இப் பஞ்சருத்திரங்களே மிகச் சிறந்தனவாகக் காணப்படுகின்றன.

அஃதன்றியும் தெந்நாட்டில், பெரும்பான்மை எசர்வேதிகளாகவே இருக்கின்றனர். ஆதலின், ஈண்டு, இவைகளை ஒதும் வழக்கமுங் குறைந்திருக்கின்றன. ஏனைய நாடுகளில் இவ் விருக்குவேத பஞ்ச ருத்திரங்களே மிகச் சிறந்தனவாக ஓதப்பெற்றும் வருகின்றன. அது, ஆண்டு இருக்கு வேதிகள் மிகுந்துள்ளாராதலி னென்க.

இந்நாட்டிலும், இருக்குவேதிகள் இப் பஞ்சருத்திரங்களைப் பெரிதும் பாராட்டி வருகின்றனர்.

மற்றெவ்வகையாலேனும் ஏனைய ருத்திரிகள் சிறப்புடையவைகளா மெனினும், 'எண்சாண் உடம்பிற்குஞ் சிரசே பிரதானம்' என்றவாங்கே பரமேசுரனது பஞ்சமுகங்கட்கு ஒத்தவைகளாயுள்ள இப் பஞ்சருத்திரங்களே எல்லா ருத்திரிகளினுஞ் சிறந்தன வென்பதில் ஐயமில்லை.

இவ்வாற்றால், இவற்றை, சாயணபாடிய கருத்தைத் தழுவிய பதவுரையுடன் வெளியிட்டனம். மேலும், இருக்குவேதம் வெளிவருவதற்கும் உருத்திர பரமேசுரன், எமக்கும் வெளியிடுவிப்பாருக்கும் அருள்புரிவாராக.

வேதமொழி பெயர்ப்பாசிரியர்.

கா. சிவானந்த யதீந்திர சுவாமிகள்.

உருத்திர பரமேசுரனது தோத்திரத் திரட்டு.

இருக்குவேதம்

அஷ்டகம்—5. வருக்கம்—30. சூக்தம்—59-ல்

பன்னிரண்டாவது மந்திரம்.

ॐ॒வ॒க் ய॒ஜா॒ம॒हे॒ सु॒ग॒न्धिं॑ पु॒ष्टि॒व॒र्ध॑न॒म् ।

उ॒र्वारु॑क॒मि॒व॒ ब॒न्ध॒ना॒न्मृ॒त्यो॒र्मु॒क्षी॒य॒ मामृ॒ता॒त् ॥

பதவுரை.

(இ-ள்.) சு॒ग॒न्धि = பரந்த புண்ணியமாகிய கீர்த்தியை யுடையவரும், பு॒ष्टि॒வ॒ர்ध॑न॒ம் = உலகத்திற்குக் காரணரும், — उ॒रु = ஆற்றலுடையவரும், — ॐ॒-வ॒க் = மும்மூர்த்திகளின் பிதாவுமாகிய பரமேசுரரை, — य॒ஜा॒म॒हे॒ = ஆரதிக்கின்றோம். (ஆதலின் பரமேசுர ! நீ), — आ॒मृ॒ता॒त् = முத்தியடையும்வரை. — मृ॒त्योः = மரணம், அல்லது, குடும்பம் என்னு மிவற்றினின்று, — ब॒न्ध॒ना॒त् = பந்தத்தினின்றும், — उ॒र्वारु॑क॒ इ॒व॒ = கக்கரிப்பழம்போன்று, — मु॒क्षी॒य॒ = எம்மை, விடுவித் தருள்வாயாக. எ-று.

சாயணபாடியக் கருத்து.

பிரமன், விஷ்ணு, உருத்திரன் என்னும் மூவர்களுக்குத் தந்தையும், நற்கீர்த்தியை யுடையவனும், உலக முதற்காரணனும், பேராற்றலுடையவனும், வழிபடுவோரை வளர்ப்போனுமாகிய பரமேசுரனை, வேள்வி வழியாய் ஆரதிக்கின்றோம். அவன், மரணம்வரை, எமது பந்தத்தை, கக்கரிப்பழமானது பழுத்துத் தானே விழுமாறு விடுவிப்பானாக. என்பதாம்.

இது இருக்குவேதத்தைத் தழுவிய வுரையாம். இனி, தைத்திரீயத் தைத் தழுவிய வுரை வருமாறு :—

பதவுரை.

(இ-ள்.) சு॒ग॒न्धि = திருமேனியின் நறுமணத்தை, அல்லது, புண்ணியமாகிய நறுமணத்தை உடையவனும், — पु॒ष्टि॒व॒र्ध॑न॒ம் = உடலை, அல்லது, தன முதலியவைகளை வளர்ப்பவனுமாகிய, — ॐ॒-வ॒க் = திரியம்பக (முக்கண்ணனாகிய) பரமேசுரனை, — य॒ஜा॒म॒हे॒ = ஆரதிக்கின்றேன். (ஆதலின் யான்), — उ॒र्वारु॑क॒ इ॒व॒ = கக்கரிப்பழம் தானே பழுத்து விடுபடுவதுபோல், — मृ॒त्योः ब॒न्ध॒ना॒त् = குடும்ப பந்தத்தினின்று, — मु॒क्षी॒य॒ = விடுபடுவேனாக. — आ॒मृ॒ता॒त् = நித்தியமாகிய சுவர்க் கத்திலிருந்து, — मा॒ मु॒क्षी॒य॒ = நீங்கமாட்டேனாக. எ-று.

சாயணபாடியக் கருத்து.

நறுமணத்தை யுடையவனும், தேகம், தனம் முதலானவைகளை வளர்ப்பவனுமாகிய திரியம்பகேசுர பரமசிவனைப் பூசிக்கின்றேன். ஆதலின் அவனது அருளால் சம்சாரத்தினின்றும் விடுபடுவேன். சுவர்க்கத்திலிருந்து நீங்க மாட்டேன் என்பதாம். ஈண்டு, “பூத்த மரத்தினின்று வெளியில் பூவின் நறுமணம் பரவுமாறு, புண்ணியமாகிய நறு நாற்றம் பரமேசுரனுடைய திருமேணியிலிருந்து வேகு தூரத்திற் கமழ்கின்றது” என்பது சுருதி.

இது, விவாஹத்தினும் ஒதப்படுகின்றது. மற்றும், இம் மந்திரம் சுக்கில எசுவேதத்திலுமுள்ளது. பன்மை—சிறப்பு அது வருமாறு :—

சுக்ல எசுவேதத்திலுள்ள மூன்றும் அத்தியாயத்தின்
ஆறவது மந்திரம்.

त्र्यम्बकं यजामहे सुगन्धिं पुष्टिवर्धनम् ।

उर्वारुकमिव बन्धनान्मृत्योर्मुक्षीय मामृतात् ॥

ஆண்மக்கள் வழிபடல்.

(உவட்டர் உரை)

தெய்வ மணங்கமழ்வோனும், தனம் தானிய முதலானவைகளை வலியுறுத்துகின்றவனுமாகிய முக்கண்ணனை ஆரதிக்கின்றேன். அப் பரமேசுரன், இனிது பழுத்த வெள்ளரிப்பழம், காம்பிலிருந்து விடுபடுவதுபோன்று, எம்மைப் பந்தத்தினின்றும் விடுவிப்பானாக. இவ்வாறே மிருத்துவினின்றும் நீக்குவானாக. மற்றும், எம்மை அமுதத்திலிருந்து (முத்தியிலிருந்து) ஒரு காலும் விடுவிக்காதவனாகுக என்பதாம்.

வேள்வித்தலைவனது புத்திரி வழிபடும் வகை.

त्र्यम्बकं यजामहे सुगन्धिं पतिवेदनम् ।

उर्वारुकमिवबन्धनादितो मुक्षीयमामुतः ॥

தெய்வமணங் கமழ்வோனும், கொழுநனை யுணர்கின்றோனும், அதாவது கொழுநனை யடைவிப்போனு மாகிய முக்கண்ணனை (பரமேசுரனை) ஆரதிக் கின்றேன், அப் பரமேசுரன் அச் சுற்றத்தார்க ளிடத்திலிருந்து, பழுத்த பழம் விடுபடுவது போன்று என்னை விடுவிப்பானாக. கொழுநனுடைய வருக் கங்களிலிருந்து விடுவிக்காதவனாகுக என்பதாம்.

(மகீதரர் உரை)

பிதுரு மேதத்தில் புத்திரன் முதலான ஆண்மக்கள் தமது இடது துடைகளைத் தட்டிக்கொண்டு மும்முறை அக்கினியை அப்பிரதக்ஷிணம் வரு

வது போல், தேவாராதனையில், புருடர்கள், முன் மந்திரத்தால் வலது துடையைத் தட்டிக்கொண்டு, அப்பிரதக்ஷிணமும், பிரதக்ஷிணமுஞ் செய்தல் வேண்டும் என்று கூறுகின்றது காத்தியாயன சூத்திரம்.

மக்களின் தன்மையின்றிய, அதாவது தெய்வத்தன்மை கமழ்கின்ற வனும், தனம் தானியம் முதலானவற்றை வளர்ப்பவனுமாகிய முக்கண்களை யுடைய பரமேசுரனை ஆராதிக்கின்றோம். அவனருளால், பழுத்த பழம்போல், அவமிருத்துவினின்றும், மற்றும், பந்தத்தினின்றும் விடுபடுவோமாக. முத்தியிலிருத்து நமுவாதவர்களு மாவோமாக என்பதாம்.

கிருஷ்ண எசர்வேத தைத்திரீய ஆரண்யகம்

பத்தாம் பிரபாடகம்

நாராயண வுபநிடதத்தில் இருபத்திரண்டாம் அநுவாகம்.

மந்திரம்

नमो हिरण्यवाहवे हिरण्यवर्णाय हिरण्यरूपाय हिरण्यपतये,
अम्बिकापतय उमापतये पशुपतये नमो नमः.

அ-து. நமோஹிரண்ய பாஹவே ஹிரண்ய வர்ணாய ஹிரண்யரூபாய
[ஹிரண்யபதயே
அம்பிகாபதய உமாபதயே பசுபதயே நமோநமஃ. என்பது.

23-வது அநுவாகம்

ऋतं सत्यं परं ब्रह्म पुरुषं कृष्णपिङ्गलम् ।
ऊर्ध्वरेतं विरूपाक्षं विश्वरूपाय वै नमो नमः ॥

அ-து. ருதம் ஸத்யம் பரம் ப்ரஹ்ம புருஷம் க்ருஷ்ண பிங்கலம்,
ஊர்த்வ ரேதம் விருபாக்ஷம் விஸ்வ ரூபாய வை நமோநமஃ, என்பது.

24-வது அநுவாகம்

सर्वो वै रुद्रस्तस्मै रुद्राय नमो अस्तु ।
पुरुषो वै रुद्रः सन्महो नमो नमः ॥
विश्वं भूतं भुवनं चित्रं बहुधा जातं जायमानं च यत् ।
सर्वो ह्येष रुद्रस्तस्मै रुद्राय नमो अस्तु ॥

அ-து. ஸர்வோ வை ருத்ராஃ தஸ்மை ருத்ராய நமோ அஸ்து.
புருஷோவை ருத்ராஃ சன் மஹோ நமோ நமஃ.

விஸ்வம் பூதம் புவன்ம் சித்ரம் பஹுதா ஜாதம் ஜாயமானம் ச யத்,
ஸர்வோ ஹ்யேஷ ருத்ரஃ தஸ்மை ருத்ராய நமோ நமஃ, என்பது.

உருத்திர காயத்திரி

तत्पुरुषाय विद्महे महादेवाय धीमहि तन्नोरुद्रः प्रचोदयात् ॥

ईशानः सर्वविद्यानां ईश्वरः सर्वभूतानां ब्रह्माधिपतिः ब्रह्मणोऽधिपतिः ब्रह्मा
शिवो मे अस्तु सदाशिवोम्.

தத்புருஷாய வித்மஹே மஹா தேவாய தீமஹி தந் னோ ருத்ர ப்ர
சோதயாத், என்பது.

ஈ ஸாநஃ ஸர்வ வித்யாநாம் ஈஸ்வரஃ ஸர்வ பூதாநாம் ப்ரஹ்மாதிபதிர்
ப்ரஹ்மணோதிபதிஃ ப்ரஹ்மா சிவோ மே அஸ்து ஸதா ஸிவோம்.

உருத்திர இரகசியோபநிடதம்

धर्मो रुद्रो जगद्विष्णुः सर्वज्ञानं पितामहः ।

श्री रुद्र रुद्र रुद्रेति यस्तं ब्रूयाद्विचक्षणः ॥

அ-து. தர்மோ ருத்ரோ ஜகத்விஷ்ணுஃ ஸர்வ ஞானம் பிதாமஹஃ,
ஸ்ரீ ருத்ர ருத்ர ருத்ரேதி யஸ்தம் ப்ரூயாத் விசக்ஷணஃ என்பது.

कीर्तनात्सर्वदेवस्य सर्वपापैः प्रमुच्यते ।

रुद्रो नर उमा नारी तस्मै तस्यै नमो नमः ॥

அ-து. கீர்தனாத் ஸர்வ தேவஸ்ய ஸர்வ பாபைஃ ப்ரமுச்யதே
ருத்ரோ நர உமா நாரீ தஸ்மை தஸ்யை நமோநமஃ

உருத்திரனே எல்லாவடிவ னெனல்

रुद्रो ब्रह्मा उमा वाणी तस्मै तस्यै नमो नमः ।

रुद्रो विष्णुरुमा लक्ष्मीस्तस्मै तस्यै नमो नमः ॥

அ-து. ருத்ரோ ப்ரஹ்மா உமா வாணீ தஸ்மை தஸ்யை நமோநமஃ
ருத்ரோ விஷ்ணுருமா லக்ஷ்மீஸ்தஸ்மை தஸ்யை நமோநமஃ

रुद्रः सूर्य उमा छाया तस्मै तस्यै नमो नमः ।

रुद्रः सोम उमा तारा तस्मै तस्यै नमो नमः ॥

அ-து. ருத்ரஃ சூர்ய உமா ச்சாயா தஸ்மை தஸ்யை நமோநமஃ
ருத்ரஃ சோம உமா தாரா தஸ்மை தஸ்யை நமோநமஃ

रुद्रो दिवा उमा रात्रिस्तस्मै तस्यै नमो नमः ।

रुद्रो यज्ञ उमा वेदिस्तस्मै तस्यै नमो नमः ॥

அ-து. ருத்ரோ திவா உமா ராத்ரி: தஸ்மை தஸ்யை நமோநம: |
ருத்ரோ யக்ஞ உமா வேதி: தஸ்மை தஸ்யை நமோநம: |

रुद्रो वह्निः उमा स्वाहा तस्मै तस्यै नमो नमः ।

रुद्रो वेद उमा शास्त्रं तस्मै तस्यै नमो नमः ॥

அ-து. ருத்ரே வஹ்நி: உமா ஸ்வாஹா தஸ்மை தஸ்யை நமோநம: |
ருத்ரோ வேத உமா ஸாஸ்த்ரம் தஸ்மை தஸ்யை நமோநம: |

रुद्रो वृक्ष उमा बल्ली तस्मै तस्यै नमो नमः ।

रुद्रो गन्ध उमा पुष्पं तस्मै तस्यै नमो नमः ॥

அ-து. ருத்ரோ வ்ருக்ஷ உமா வல்லி தஸ்மை தஸ்யை நமோநம: |
ருத்ரோ கந்த உமா புஷ்பம் தஸ்மை தஸ்யை நமோநம: |

रुद्रोऽर्थ अक्षरः सा उमा तस्मै तस्यै नमो नमः ।

रुद्रो लिङ्गं उमा पीठं तस्मै तस्यै नमो नमः ॥

அ-து. ருத்ரோ அர்த்த அட்சர: ஸா உமா தஸ்மை தஸ்யை நமோநம: |
ருத்ரோ லிங்கம் உமா பீடம் தஸ்மை தஸ்யை நமோநம: |

सर्वदेवात्मकं रुद्रं नमस्कुर्यात् पृथक् पृथक् ।

एभिर्मन्त्रपदैरेव नमस्यामीश पार्वती ॥

அ-து. ஸர்வ தேவாத்மகம் ருத்ரம் நமஸ் குர்யாத் பிருதக் பிருதக்.
எபிர் மந்த்ரபதே ரேவ நமஸ்யாமீஸ பார்வதி.

சிவ விஷ்ணு அபேதம்

सर्व देवात्मको रुद्रः सर्वे देवाः शिवात्मकाः ।

रुद्रस्य दक्षिणोपार्श्वे रविर्ब्रह्मा त्रयोऽग्नयः ॥

वामपार्श्वे उमादेवी विष्णुः सोमोपि ते त्रयः ।

या उमा सा स्वयं विष्णुर्यो विष्णुः सहि चन्द्रमाः ॥

அ-து. ஸர்வ தேவாத்மகோ ருத்ர: ஸர்வே தேவா: ஸிவாத்மகா:
ருத்ரஸ்ய தக்ஷிணே ரவிர் ப்ரஹ்மா த்ரயோக்னய:
வாமபாஸ்வே உமா தேவி விஷ்ணு: சோமோபி தே த்ரய:
யா உமா சா ஸ்வயம் விஷ்ணு:ர்யோ விஷ்ணு: சஹி சந்த்ரமா: ||

வாம பார்ஸ்வே உமா தேவி விஷ்ணு: சோமோபபிதே த்ரய:
யா உமா ஸா ஸ்வயம் விஷ்ணுர் யோ விஷ்ணு: ஸ ஹி சந்த்ரமா:

उमा शंकरयोर्योगः संयोगा विष्णुरुच्यते ।

यस्तु तस्मै नमस्कारं कुर्याद्भक्तिसमान्वितः ॥

அ-து, உமா ஸங்கர யோர் யோக: ஸம்யோகம் விஷ்ணுருச்யதே
யஸ்து தஸ்மை நமஸ்காரம் குர்யாத் பக்தி ஸமன்வித:

சாயோப நிஷத்

यो ब्रह्मणः पञ्चवक्त्रहन्ता तस्मै रुद्राय नमो अस्तु ।

यो विस्फुलिङ्गेन ललाटेन सर्वं जगद्भस्मसात्करोति ।

पुनश्च सृष्ट्वा पनरप्यरक्षदेवं स्वतन्त्रं प्रकटीकरोति ।

तस्मै रुद्राय नमोस्तु ॥

அ-து. யோ ப்ரஹ்மண: பஞ்ச வக்த்ர ஹந்தா தஸ்மை ருத்ராய நமோ
அஸ்து, யோ விஸ்புலிங்கேன லலாட ஜேன ஸர்வம் ஜகத் பஸ்ம ஸாத்த்ரோதி.
புனஸ்ச ஸ்ருஷ்ட்வா புனரப் யரக்ஷதேவம் ஸ்வதந்த்ரம் ப்ரகடிக்ரோதி.
தஸ்மை ருத்ராய நமோ அஸ்து.

यो वामपादेन जघानकालं घोरं पपेथ हालाहलं दहन्तं ।

दक्षाडिघ्रनापस्मृति मुग्रवीर्यं तस्मै रुद्राय नमो अस्तु ॥

அ-து. யோ வாமபாதேன ஜகான காலம் கோரம்பபேத ஹாலாஹலம் தஹந்
தம், தக்ஷாங்க்ரி நாபஸ்ம்ருதி முக்ர வீர்யம் தஸ்மை ருத்ராய நமோ அஸ்து.

यो वाम पादार्चितविष्णुनेत्रस्तस्मै ददौ चक्रमतीवहृष्टः ।

तस्मै रुद्राय नमो अस्तु ॥

அ-து. யோ வாமபாதார்சித விஷ்ணு நேத்ர: தஸ்மை ததௌ சக்ரமதீவ
ஹ்ருஷ்ட:, தஸ்மை ருத்ராய நமோ அஸ்து.

यो दक्षयज्ञे सुरसङ्घान् विजित्य विष्णुं बबन्धोऽरगपाशेन वीरः,

तस्मै रुद्राय नमो अस्तु ॥

அ-து. யோதக்ஷ யக்ஞே சுரஸங்கான் விஜித்ய விஷ்ணும் பபந்தோரக
பாஸேன வீர:, தஸ்மை ருத்ராய நமோ அஸ்து.

முற்றிற்று.

இருக்குவேத பஞ்ச ருத்திரங்கள்

அஷ்டகம்—1. வருக்கம்—26. சூக்தம்—43-ல்
முதலாவது இருக்கு.

இருக்த 1.

कद्रुद्राय प्रचेतसे * मीदुष्टमाय तव्यसे ।

वोचेम शन्तमं हृदे ॥ १ ॥

பதவுரை.

(இ-ள்.) प्रचेतसे = முற்றுணர்வோனும்,— மீदुष्टमाय = எல்லாநலங்களையும் இனிது அளிக்கின்றவனும்,—तव्यसे = மிகப் பெரியோனும்,—हृदे = உள்ளத்தில் இருக்கின்றவனுமாகிய,—रुद्राय = உருத்திர பரமேசுவரன் பொருட்டு,—शन्तमं = மிகுந்த பிரியத்தைக் கொடுக்குந் துதியை,—कत् = எப்போது,—वोचेम = சொல்லுவோம்? எ-று.

சாயணபாடியக் கருத்து

எல்லா முணர்கின்றவனும், வேண்டியவற்றை அருள்கின்றவனும், நெஞ்சில் நீங்காதிருக்கின்றவனுமாகிய உருத்திர மகாதேவனை, யாம் எப்போது அழகிய துதிகளால் துதிப்போமோ? என்பதாம்.

இருக்த 2.

यथा नो अदि॑तिः क॒र॒त्प॒श्वे नृ॒भ्यो यथा ग॒वे ।

यथा तो॒काय॑ रु॒द्रिय॑म् ॥ २ ॥

பதவுரை.

(இ-ள்.) अदि॑तिः = பூமி,— नः = எங்கட்கு,— यथा = எவ்வாறு,— रु॒द्रिय॑ = உருத்திர சம்பந்தமாகிய மருந்தைச் செய்யவேண்டுமோ,— क॒र॒त् = அவ்வாறே செய்வதாகுக.—प॒श्वे = மற்றும், எருமைக்கும்,—नृ॒भ्यः = மக்கட்கும்,—ग॒वे =

* मीदुष्टमाय, என்பது பாடபேதம்.

கோவிற்கும்,—யथा = எவ்வாறு செய்யவேண்டுமோ, அவ்வாறே,—(कर्त्) = செய்க.— तोकाय = புத்திரனுக்கு — यथा = எவ்வாறு செய்யவேண்டுமோ, (कर्त्) = (அவ்வாறே) செய்க. எ-று.

சாயணபாடியக் கருத்து.

மருந்துக்க ளனைத்தும், உருத்திர பரமேசுரனது சம்பந்தமுடையவைகளா மாதலின், பூமிதேவியார், எமது விலங்குகட்கும், கோக்கட்கும், பசுக்கட்கும், புத்திரர்கட்கும், அவ் வருத்திரனுடைய மருந்தை உள்ளவாறே செய்தருள்வாராக என்பதாம்.

இருக்கு 3.

यथा नो मित्रो वरुणो यथा रुद्रश्चिकेतति ।

यथा विश्वे सजोषसः ॥ ३ ॥

பதவுரை.

(இ-ள்.) मित्रः = மித்திரனும்.— वरुणः = வருணனும்,—यथा = எவ்வண்ணமாக,—नः = எங்கட்கு அறிவை யுண்டாக்குவார்களோ, அவ்வாறு செய்வார்களாக.—रुद्रः = உருத்திரன்,—यथा = எவ்வாறு,—चिकेतति = எமக்கு அறிவுறுத்துவானோ, அவ்வாறு செய்வானாக.—सजोषसः = ஒத்த பிரியமுடைய,—विश्वे = எல்லாத் தேவர்களும்,—यथा = எவ்வாறு,—चिकेत(ति) न्ति, = அறிவுறுத்துவார்களாக அவ்வாறே யறிவுறுத்துவார்களாக. எ-று.

சாயணபாடியக் கருத்து.

மித்திரன், (சூரியன்) வருணன், உருத்திரன், சமான் விருப்பமுடையவர்களான விசுவதேவர்கள், எமக்கு உள்ளவாறு அறிவை யுண்டாக்குவார்களாக என்பதாம்.

இருக்கு 4.

गाथपतिं मेघपतिं रुद्रं जलाशमेषजम् ।

तच्छयोः सुप्तमीमहे ॥ ४ ॥

பதவுரை.

(இ-ள்.) गाथपतिं = துதியைப் பாதுகாக்கின்றவனும்,— मेघपतिं = வேள்வியைப் பரிபாலிக்கின்றவனும், जलाशमेषजं = தண்ணீராகிய மருந்தோடு கூடியிருக்கின்றவனுமாகிய,—रुद्रं = உருத்திர பரமேசுரனைக் குறித்து,—शयोः =

பிருகற்பதியின் புத்திர சம்பந்திகளான எல்லா மக்களையும் முன்னிட்டு,
 तत् = அத்தகைய, —सुगं = மங்களத்தை, —इमहे = யாம் வேண்டியிருக்கின்றோம்.
 எ-று.

சாயணபாடியக் கருத்து

பிருகற்பதியின் புத்திரனுடைய சம்பந்தமாயுள்ள மக்களைவருக்கும்,
 பேரின்பத்தை யளிக்குமாறு, துதியாளரைப் பாதுகாக்கின்றவனும், யாகத்
 தைப் பரிபாலிக்கின்றவனுமாகிய உருத்திர பரமேசுரனை வேண்டுகின்றோம்.
 என்பதாம்.

இருக்த 5.

यः शुक्र इव सूर्यो हिरण्यमिव रोचते ।

श्रेष्ठो देवानां वसुः ॥ ५ ॥

பதவுரை.

(இ-ள்.) यः = எவன், —सूर्यः इव = சூரியனைப்போல், —शुक्रः = பிரகாசிக்கின்
 றானோ, —हिरण्यं इव = பொன்னைப்போல், —रोचते = பிரியனோ, —देवानां = தேவர்
 களுக்குள், —श्रेष्ठः = சிறப்புற்றவனோ, —वसुः = வாழ்வதற்குக் காரணனோ, அவ
 னே உருத்திர பரமேசுரன். எ-று.

சாயணபாடியக் கருத்து.

உருத்திர பரமேசுரன், இரவிபோன்று விளங்குகின்றவனும், பொன்
 னைப்போல் எல்லா வுயிர்கட்குப் பிரியனும், தேவர்களுக்குட் சிறந்தவனும்,
 வசிப்பதற்குக் காரணனுமாயிருக்கின்றான் என்பதாம்.

இருக்த 6.

शं नः कर्त्यवते सुगं मेषाय मेष्ये ।

नृभ्यो नारिभ्यो गवे ॥ ६ ॥

பதவுரை.

(இ-ள்.) नः = எமது, —अवते = குதிரைக்கும், —मेषाय = எருமைக்கடாவிற்
 கும், —मेष्ये = எருமைக்கும், —नृभ्यः = ஆண் மக்கட்கும், —नारिभ्यः = பெண் மக்
 கட்கும், —गवे = பசுவிற்கும், —सुगं शं = நல்ல சுகத்தை, —करति = (உருத்திரனே)
 செய்கின்றான். எ-று.

சாயணபாடியக் கருத்து.

எம்முடைய, குதிரை, எருமை, எருமைக்கடா, ஆண் மக்கள், பெண் மக்கள், கோ என்பவைகட்கு, உருத்திர தேவனே இன்பை யளிக்கின்றான் என்பதாம்.

இருக்கு 7.

अस्मे सोम श्रियमधि निधेहि शतस्य नृणाम् ।

महि श्रवस्तुविनृम्णम् ॥ ७ ॥

பதவுரை.

(இ-ள்.) சோம ! = சோமனே ! நீ, — நृணா = மக்களுக்கு, — शतस्य = போதிய, श्रियं = செல்வத்தை, — अस्मे = எம்மிடத்து, — अधिनिधेहि = நன்கு நிலைக்கவைப்பாயாக. — तुवि नृम्ण = வன்மை மிகுந்தவைகளும், — महि श्रवः = நிறைந்தவைகளான உணவுப்பொருள்களையும், — (अधिनिधेहि) = எம்மிடத்து நிலைக்கவைப்பாயாக. எ-று.

சாயணபாடியக் கருத்து.

சோம ! நீ, எங்கட்கு வேண்டிய செல்வத்தையும், உணவுப் பொருள்களையும் எம்மிடத்தில் எப்போதும் இருக்கும்படி செய்தருள்வாயாக. என்பதாம்.

இருக்கு 8.

मा नः सोमपरिबाधो मारातयो जुहुरन्त ।

आ न इन्दो वाजे भज ॥ ८ ॥

பதவுரை.

(இ-ள்.) சோமபரிவாஃ = வேள்வியைச் செய்யாமைகள், — नः = எம்மைத், मा जुहुरन्त = துன்புறுத்தாதவைகளாகுக. — मारातयः = (மற்றும்) பகைவர்கள் (எம்மை), — मा (जुहुरन्त) = துன்புறுத்தாதவர்களாகுக. — इन्दो ! = சோமனே ! நீ नः = எமக்கு, — वाजे = ஆற்றலை, அல்லது, உணவுப் பொருளை, — अभज = மிகுதியாய் அளித்தருள்வாயாக. எ-று.

சாயணபாடியக் கருத்து.

வேள்வியைச் செய்யவில்லையே என்னும் குற்றங்களும், பகைகளும், எம்மைத் துன்புறுத்தாதோழிக. எமக்கு, ஆற்றலை, அல்லது, உணவுப் பொருள்களை நிறையக் கொடுத்தருள்வாயாக என்பதாம்.

இருக்கு ௨.

यास्ते प्रजा अमृतस्य परस्मिन्धामन्नृतस्य ।

मूर्धा नाभा सोम वेन आभूषन्तीः सोम वेदः ॥ ९ ॥

பதவுரை.

(இ-ள்.) சோம! = சோமனே! — அமृतச்ய = கேடிலாதவனும், — பரஸ்மிந் ஧ாமந்
 ஋தச்ய = மேலாகிய இடத்தில் அடையத்தக்கவனுமாகிய நீ, — மூர்வா = சிரசுபோன்ற
 (தலைமையாகிய) — நாபா = வேள்வியின்கண், — யா: = எவர்கள் இருக்கின்றார்களோ,
 தே பிரஜா: = அம் மக்களை, — வேன: = விரும்புவாயாக. — சோம! = சோமனே! நீ,
 ஆபூஷந்தி: = எல்லாவகையாலும் வேள்வியை அலங்கரிக்கின்றவர்களை, — வேத: =
 அறிந்துகொள்ளுவாயாக. எ-று.

சாயணபாடியக் கருத்து.

சாந்தமாகிய உருத்திரபரமேசுரனே! அதாவது வேள்விக்கரசே! நீ, தலை
 மையாகிய வேள்வியின்கண், அணியுற்றிருக்கின்ற மக்களிடத்து அன்புவைத்
 தருள்வாயாக. மற்றும், அவர்களைத் தேரிந்துகொண்டருளுவாயாக என்பதாம்.

இருபத்தேழாம் வருக்கம் முதலாம் மண்டலம்

எட்டாம் அனுவாகம் முற்றிற்று.

முதலாம் உருத்திரம் முடிந்தது.

அஷ்டகம்—1. வருக்கம்—4. சூக்தம்—114-ல்

இருக்கு 1.

इमा रुद्राय तवसे कपर्दिने क्षयद्वीराय प्र भ्रामहे मतीः ।

यथा शमसद्विपदे चतुष्पदे विश्वं पुष्टं ग्रामे अस्मिन्ननातुरम् ॥ १ ॥

பதவுரை.

(இ-ள்.) தவசே = பெரியோனும், — கபர்திநே = கற்றைச் சடையைபுடையவ
 னும், — க்ஷயத்வீராய = வீரர்கள் ஒடுங்குதற்கு இடமானவனும், அல்லது, பெருஞ்
 செல்வர்களாய் வீரமுற்ற மருத்துக் கணங்களைப் புத்திரர்களாக உடையவனு
 மாகிய, — ருத்ய = உருத்திர மகாதேவனின் பொருட்டு, — த்விபதே = எமது மக்க

ளுக்கும்,—चतुष्पदे = எமது கோ முதலானவைகட்கும்,— यथा शं असत् = உரோ
கங்கள் சாந்தியாய் நலமாகும் வண்ணம்,— इमाः मतीः = அழகிய இத் தோத்தி
ரங்களை,— प्रभरामहे = நன்கு செய்கின்றோம்.— अस्मिन् ग्रामे = (ஆதலின்) இக்
கிராமத்தில்,— विश्वं = அனைத்தும்,— अनातुरं = பிணிகளற்றவைகளாய்,— पुष्टं =
இனிது வளர்வனவாகுக. எ-று.

சாயணபாடியக் கருத்து.

எமது கிராமத்திலுள்ள, பசு, எருமை முதலான மிருகங்களும், எமது மக்
களும், பிணியிலாதவர்களாய் வளரவேண்டுமென்று உருத்திரனை இனிது
துதிக்கின்றோம் என்பதாம்.

இருக்கு 2.

मृ॒ळा नो॑ रु॒द्रो॒त नो॒ म॒य॑स्कृ॒धि क्ष॒य॒द्वी॒राय॑ न॒म॒सा वि॒धेम॑ ते ।

य॒च्छं च॒ योश्च॒ म॒नु॒रा॒ये॒जे पि॒ता तद॑श्या॒म॒ तव॑ रु॒द्र॒ प्र॒णी॒तिषु॑ ॥ २ ॥

பதவுரை.

(இ-ள்.) ரு॒! = உருத்திர பரமேசுர! நீ,— नः = எங்கட்கு,— मृ॒ळ =
சுகத்தை யளித்தருள்கின்றவனாகுவை.— उ॒त = மற்றும்,— नः = எங்கட்கு,
म॒यः = இன்பை,— कृ॒धि = செய்தருள்வாயாக.— क्ष॒य॒द्वी॒राय॑ = எல்லா வீரர்களை
யும் வென்ற, அல்லது, செல்வமிகுந்த வீரர்களான மருத்துக்களோடுகூடிய,
ते = உன்னை,— न॒म॒सा = அவியாகிய அன்னத்தால், அல்லது, வணக்கத்தால்,
वि॒धेम॑ = வழிபடுகின்றோம்.— पि॒ता म॒नुः = உண்டாக்கிய மதுவானவர் (எமது
மக்களின் பொருட்டு),—य॒त् शं च॑ = எந்தப்பிணியின்மையையும்,—योः च॑ = பயநி
விருத்தியையும்,— आ॒ये॒जे = தேவர்களிடத்திலிருந்து கொண்டுவந்து தந்த
னரோ,— त॒त् = அவற்றை,— रु॒द्र॒! = உருத்திரபரமேசுர!— त॒व = உனது,
प्र॒णी॒तिषु॑ = கடைக்கண் நோக்குக ளிருக்குமிடத்து,— अ॒श्या॒म॒ = யாம் அடை
வோம். எ-று.

சாயணபாடியக் கருத்து.

உருத்திர பரமேசுர! நீ, எமக்குச் சுகமளிப்போனாயிருந்து இன்பையே
யளிப்பாயாக. உன்னை, அவியால் (தேவ புணவால்) வழிபடுகின்றோம்.
எம்மை யுண்டாக்கியவர், எம் பொருட்டு, தேவர்களிடத்திலிருந்து கொண்டுவந்து
தந்தருளிய, பிணியிலாமை, பயமின்மை யிரண்டையும், உனது அருணைக்கிருக்
கில் யாம் அடைந்து கொள்ளுவோம் என்பதாம்.

ஐந்து ருத்திரங்கள்

இருக்கு 3.

अश्याम ते सुमतिं देवयज्यया क्षयद्वीरस्य तव रुद्र मीद्वः ।

सुम्नायं निद्विशो अस्माकमा चरारिष्टवीरा जुह्वाम ते हविः ॥ ३ ॥

பதவுரை.

(இ-ள்.) மீद्व: = வேண்டியவற்றை வழங்கும், -ரூ! = உருத்திர பரமேசுர!
 क्षयद्वीरस्य = வீரர்களை வென்ற, அல்லது, வீரமான மருத்துக்களை யுடைய,
 तव = உனது, — सुमतिं = அநுக்கிரகத்தை, — ते = உன்னைப்பற்றிய யாங்கள்,
 देवयज्यया = தேவாராதனையால், — अश्याम = அடைவோமாக. — अस्माकं = எமது,
 विशः = பிரசைகளைக் குறித்து, — सुम्नायन् इत् = சுகத்தைக் கொடுக்கின்றவனே
 யாகி, — आचर = வருவாயாக. — अरिष्टवीरा = துன்புறுத்தப்படாத பிரசைகளை
 யுடையவர்களான நாங்கள், — ते = உனக்கு, — हविः = பொங்கல் அப்பம் முத
 லான அவிகளை, — जुह्वाम = ஆகுதி செய்வோமாக. எ-று.

சாயணபாடியக் கருத்து.

வேண்வேனவற்றை அநுக்கிரகஞ் செய்யும் உருத்திர பரமேசுர! நீ,
 எமக்கு அருள் செய்வாயாக. எம்மைச் சேர்ந்தவர்களுக்குச் சுகத்தைக் கொடுப்
 பாயாக. உனக்கு, யாம் ஆகுதி செய்கின்றோம். என்பதாம்.

இருக்கு 4.

त्वेषं वयं रुद्रं यज्ञसाधं वकुं कविमवसे निह्वयामहे ।

आरे अस्मद्दैव्यं हेळो अस्यतु सुमतिमिद्वयमस्या वृणीमहे ॥ ४ ॥

பதவுரை.

(இ-ள்.) त्वेषं = ஒளிர்கின்றவனும், — यज्ञसाधं = வேள்வியை முடிக்கின்ற
 வனும், — वकुं = வளைந்த போக்கையுடையவனும், — कवि = பேரறிவை யுடைய
 வனுமாகிய, — रुद्रं = உருத்திர பரமேசுரனை, — वयं = யாம், — अवसे निह्वयामहे =
 இனிது அழைக்கின்றோம். — दैव्यं = தேவ சம்பந்தியாகிய, — हेळः = முனிலை,
 अस्मत् आरे = எம்மினின்று வெகுதூரத்தில், — अस्यतु = ஏவுவாயாக (நீக்கியருள்
 வாயாக.) — अस्मद्दैव्यं = இம் மகாதேவனுடைய, — सुमतिमित् = அருளையே, — आवृणी-
 महे = வேண்டுகின்றோம். எ-று.

சாயணபாடியக் கருத்து.

பல்வகை நற்குணங்களோடு கூடிய உருத்திர பரமேசுரனை, யாம் அழைக்
 கின்றோம். அவன், எம் மிடத்தில் முனிலையடையாதவனாக. அவனது அரு
 ளையே போற்றுகின்றோம் என்பதாம்.

இருக்கு 5.

दिवो वराहमरुषं कपर्दिनं त्वेषं रूपं नमसा नि ह्वयामहे ।

हस्ते विश्रद्धेषजा वार्याणि शर्मवर्मच्छर्दिस्सभ्यं यंसत् ॥ ५ ॥

பதவுரை.

(இ-ள்.) वराह = சிறந்த உணவை, அல்லது, ஆற்றலை உடையவனும்,—
 अरुषं = விளக்கமுடையவனும்,—कपर्दिनं = சடையை யுடையவனும்,—त्वेषं =
 சோதி வடிவனும்,—रूपं = மறைமுடிகளா லறியப்படுவோனுமாகிய உருத்திர
 பரமேசுரனை,—नमसा = அவியால், அல்லது, வணக்கத்தால்,—दिवः— விண்ணி
 லிருந்து (வருமாறு)—निह्वयामहे = இனிது அழைக்கின்றோம்.—हस्ते = அவ்
 வுருத்திர பரமேசுரன், தனது திருக்கரத்தில்,—वार्याणि = அனைவரும் விரும்பு
 வதும்,—मेषजा = பிணி நீக்குதற்குரியவைகளுமானவற்றைக் கையிற்கொண்டவ
 னாய் வந்து,—अस्मभ्यम् = எமக்கு,—शर्म = பிணியின்மையாகிய ஆரோக்கியத்தை
 யும்,—वर्म = கவசத்தையும்,—छर्दिः = வீட்டையும்,—यंसत् = அளித்தருள்வா
 னாக, எ-று.

சாயணபாடியக் கருத்து.

சோதியும் சுடருமாகியவனும், மறைமுடியில் மன்னுகின்றவனுமாகிய
 உருத்திரபரமேசுரனை, தேவ வுணவால் வழிபடுகின்றோம். அவன், கையில்
 பிணி நீக்குதற்குரியவைகளைத் தாங்கியவனாய் வந்து, சுகம், வீடு, பாதுகாப்பு
 என்பவற்றை எமக்குக் கொடுத்தருள்வானாக என்பதாம்.

இருக்கு 6.

इदं पित्रे मरुतामुच्यते वचः स्वादोः स्वादीयो रुद्राय वर्द्धनम् ।

रास्वा च नो अमृत मर्तभोजनं तमने' तोकाय तनयाय मृत् ॥ ६ ॥

பதவுரை.

(இ-ள்.) मरुतां = 49, மருத்துக்கட்கு,—पित्रे = பிதாவாகிய,—रुद्राय = உருத்
 திர பரமேசுரனுக்கு,—स्वादोः = சுவையினும்.—स्वादीयः = மிகுந்த சுவையுடைய
 தும்,—वर्द्धनं = களிப்பை யுண்டாக்குவதுமாகிய,—इदं वचः = இத் துதிவாக்
 கியத்தை,—उच्यते = சொல்லுகின்றனம்,—अमृत! = நாசமற்றோய்!—मर्त भो
 जनं = மக்கள் உண்ணுதற்குரிய வுணவை,—रास्व = கொடுப்பாயாக.—तमने =
 மற்றும், என்னையும்,—नः तोकाय च = எமது புத்திரனையும்,—तनयाय = புத்திர
 னுடைய புத்திரனையும் சுகப்படுத்துவாயாக, எ-று.

ஐந்து ருத்திரங்கள்

சாயணபாடியக் கருத்து.

நாற்பத்தொன்பது மருத்துக்களையும், தனக்குப் புத்திரர்களாகவுடைய உருத் திர பரமேசுரனை இனிது துதிக்கின்றனம். உருத்திர! எங்கட்கு வேண்டிய வுணவைக் கொடுப்பதுடன், எம்மையும், எமது புத்திரர்களையும், புத்திரர்க ளுடைய புத்திரர்களையும் நலம்பெறச் செய்வாயாக. என்பதாம்.

இருக்கு 7.

மா நொ₁ம₂ஹ₃ன்த₄மு₅த மா நொ₁ அ₂ர்ம₃க₄ மா ந₅ உ₆க்ஷ₇ன்த₈மு₉த மா ந₁₀ உ₁₁க்ஷி₁₂த₁₃ம₁₄ ।

மா நொ₁வ₂धी: पि₃तरं मो₄त मा₅तरं மா ந: प्रि₆यास्त₇न्वो रु₈द्र री₉रिष: ॥ ७ ॥

பதவுரை.

(இ-ள்.) ஹே₁உருத்திர பரமேசுர!— ந: = எங்களுக்குள், —மஹந்த் = முதியோராயுள்ளாரை, — மாவधी: = துன்புறுத்தாதே. — உத = மற்றும், ந: = எங்களுடைய, — அர்மக = குழந்தையை, — மாவधी: = துன்புறுத்தாதே, ந: = எங்களுக்குள்ளிருக்கும், —உக்ஷந்த் = தருணரையும் —மாவधी: = துன்புறுத் தாதே. —உத = மற்றும், —ந: = எமது, —உக்ஷித = கருப்பையிலுள்ள சிசுவையும், மாவधी: = துன்புறுத்தாதே. —ந: = எமது —பிதர் = தந்தையயுந், —மாவधी: = துன்புறுத்தாதே. —உத = மற்றும், —மாதர் = தாயையும். —மாவधी: = துன்புறுத் தாதே. —ந: = எமது —பிரியா: + த்வ: = நண்பரின் குழந்தைகளையும், —மா ரீரிष: = துன்புறுத்தாதே. எ-று.

சாயணபாடியக் கருத்து.

உருத்திர பரமேசுர! எம்மைச்சேர்ந்த, பாலர், தருணர், சிசு, மாதா, பிதா, நண்பர் முதலானோர்களைத் துன்புறுத்தாதருள்வாயாக. என்பதாம்.

இருக்கு 8.

மா ந₁ஸ்த₂ோகே த₃ந₄யே மா ந₅ ஆ₆யௌ மா ந₇ோ₈ கு₉பு மா ந₁₀ோ₁₁ அ₁₂श्वेषु ரீ₁₃ரி₁₄ष: ।

वी₁रा₂न्मा नो रु₃द्र भा₄मि₅तो व₆धीर्ह₇विष्म₈न्त: स₉दमि₁₀त्त्वा ह₁₁वाम₁₂हे ॥ ८ ॥

பதவுரை.

(இ-ள்.) ஹே₁உருத்திர பரமேசுர!— ந: = எமது, — தோகே = புத்திர னுக்கு, — மா ரீரிष: = துன்பை யுண்டாக்காதே. — தநயே = பெளத்திரனுக்கும், (மா ரீரிष:) = துன்பை விளைவியாதே. — ந: ஆயௌ = எமது மனிதரிடத்தும் (மனி தர் கட்கும்,) — (மா ரீரிष:) = துன்பைத் தோற்றுவித்தே. — ந: குபு = எமது

பசுக்கட்கும்,—(மா ரீரிஷ:)= துன்பைச் செய்யாதே.—ந: அஷ்டேஷு = எமது குதிரை கட்கும்,— மா ரீரிஷ: = துன்பை யுண்டாக்காதே.—ந: = எமது,—வீரான் = வீரர்களை,— மாஸித: = முனிவுகொண்டு,— மாவயி: = துன்புறுத்தாதே.— ஹி-ஷ்மந்த: = யாம், அவிகளைக் கைக்கொண்டவர்களாய்,— சத் இத் = எப்போதும், த்வா = நின்னை,— ஹவாமஹே = அழைக்கின்றோம். எ-று.

சுண்டு, ஏழாம்வேற்றுமைகள் நான்காம்வேற்றுமைப் பொருளில் நின்றன.

சாயணபாடியக் கருத்து.

உருத்திர பரமேசுரன், எமது புத்திர பௌத்திரர்களுக்கும், கோக்கள் குதிரைகளையும் துன்புறுத்தாதருள்வானாக. மற்றும், எமது மனிதர்களையும், வீரர்களையும் துன்புறுத்தாதவனாக. அவிகளைக் கைக்கொண்டவர்களாய் எப்போதும் உருத்திர பரமேசுரனை யாமும் அழைக்கின்றவர்களாவோமாக என்பதாம்.

இருக்கு 9.

उप ते स्तोमान्पशुपा इवाकरं रास्वा पितर्मरुतां सुममस्मे ।

भद्रा हि ते' सुमतिर्मृज्यत्तमाथा वयमव इत्ते' वृणीमहे ॥ ९ ॥

பதவுரை.

(இ-ள்.) ஹே ருத்ர! = உருத்திரபரமேசுர! — தெ = உனக்கு,— ஸ்தோமானு = துகிய யாகிய மந்திரங்களை,— பசுபா: இவ = பசுக்களைப் பாதுகாக்கின்றவரைப் போன்று, உப அகரம் = அருகில் சமர்ப்பிக்கின்றோம்.— மரதாபித: ! = மருத்துக்களுக்குப் பிதாவே! — அஸ்மே = எங்களுக்கு,— சுமம் = சுகத்தைக்,— ராஸு = கொடுத்தருள்வாயாக.— தெ = உனது,— சுமதி: = அநுக்கிரகபுத்தியும்,— மூஜ்யத்மா = பெரும் நலத்தை மிகக் கொடுப்பதாம்.— மத்ரா = ஆதலின், போற்றத்தக்கதாகிய,— ஹி = இக்காரணத்தால்,— அய = பின்னர்,— வயம் = யாம்,— தெ = உனது,— அவ: இத் = பாதுகாப்பையே (அருளையே),— வுணிமஹே = வேண்டுகின்றோம். எ-று.

சாயணபாடியக் கருத்து.

உருத்திர பரமேசுர! யாம், உனக்குத் தோத்திர மந்திரங்களை யருப்பிக்கின்றோம். உனது அநுக்கிரகம், எமக்கு மிகுந்த சுகத்தைக் கொடுப்பதாமாதலின் அதை மிகவும் வேண்டுகின்றோம் என்பதாம்.

இருக்கு 10.

आरे ते' गोघ्नमुत पुरुषघ्नं क्षयद्वीर सुममस्मे ते' अस्तु ।

मृळा च नो अधि च ब्रूहि देवाधा च न: शर्म यच्छ द्विवर्ही: ॥ १० ॥

பதவுரை.

(இ-ள்.) ஹே ஶ்யதீர! = பகைவரை யடைக்கும் உருத்திர பரமேசுர!
 தே = உன்னிடத்திலுள்ள, — கோபம் = பசுக்களைக் கொல்லத்தக்க ஆயுதங்களும்,
 உத+புரூஷம் = மற்றும், புருடர்களைக் கொல்லத்தக்க ஆயுதங்களும், — அரே = எமக்
 குத் தூரமாய்ச் செல்வனவாகுக. — அஸ்மே = எம்மிடத்து, — தே = நினது (நீ
 அருள்செய்யும்). — சுநம் = சுகமானது, — அஸ்து = இருக்குக. — சூக = மற்றும்,
 களிப்படைவாயாக. — தேவ! = பிரகாசமுடைய உருத்திர! நீ, — அஸ்தாந் = எமக்கு,
 அபிவ்ரஹி = ஆசீர்வாதங் கூறுவாயாக. — அப ச = பின்னரும், — ந: = எமக்கு,
 த்வீர்வா = இருவகையிலும், — ஶம் = சுகத்தை, — யக்ஷ = கொடுத்தருள்வாயாக.
 எ-று.

சாயணபாடியக் கருத்து.

உருத்திர பரமேசுர! நீ, உன்னிடத்திலுள்ள கோடிய ஆயுதங்களை, எம்மி
 னின்றும் நீக்கி விடுவாயாக. மற்றும், நலமருள்வாயாக. அஃதன்றியும், இனிய
 வசனங்களைக் கூறி யருள்வாக என்பதாம்.

இருக்த 11.

அவோ₁சாம₂ நமோ₃ அஸ்தா₄ அவஸ்ய₅: ஶ்ரு₆ணோ₇து₈ நோ₉ ஹவ்₁₀ ரு₁₁த்ரோ₁₂ மரு₁₃த்வா₁₄ந் ।

தத்வோ₁ மி₂த்ரோ₃ வ₄ரு₅ணோ₆ மா₇ம₈ஹ₉ந்தா₁₀ம₁₁தி₁₂தி: சி₁₃ந்₁₄யு: ப₁₅ு₁₆த₁₇ி₁₈வீ₁₉ உ₂₀த₂₁ த்வோ₂₂: ॥ ११ ॥

பதவுரை.

(இ-ள்.) அவஸ்ய: = உணவுப் பொருளை, அல்லது, பாதுகாப்பை விரும்பு
 கின்ற யாங்கள் (நினக்கு), — நம: = வணக்கம் என்னும் சொல்லை, — அவோசாம =
 சொல்லுகின்றோம். — அஸ்மே = இவ் வுருத்திர பரமேசுரனுக்கு, — நம: = அவ்
 வணக்கம் உரியதாகுக. — மருத்வாந் = மருத்துக்களைப் புத்திரர்களாகவுடைய,
 ருத்ர: = உருத்திர பரமேசுரன், — ந: = எமது, — ஹவ் = அழைப்பை, — ஶ்ருணு =
 கேட்டருள்வாகுக. — தத் = எம்மாற் கூறப்பட்ட அத்தகையவைகளையும்,
 ந: = எம்முடைய சம்பந்தமானவைகள் அனைத்தையும், — மித்ர: = மித்திரன்,
 வ்ருண: = வருணன் அதிதி: = அதிதி, — சிந்யு: = கடல், — பூதீவீ = தரை, — உத+த்வோ: =
 மற்றும், வான் என்னும் இவர்கள், — மாமஹந்தாம் = போற்றுவார்களாக. எ-று.

சாயணபாடியக் கருத்து.

நலத்தை வேண்டிய யாங்கள் வணக்கங் கூறுகின்றோம். எமது வணக்
 கம் உருத்திரனுக்கு உரித்தாகுக. மருத்துக்களுக்குப் பிதாவாகிய உருத்திர பர

மேசுரன், நாங்கள் அழைப்பதைக் கேட்டருள்வானாக. யாம் கூறுகின்றதை மித்திரன் முதலானோர்களும் போற்றிக்கொள்வார்களாக. என்பதாம்.

இருபத்தெட்டாம் வருக்கம் இரண்டாம் மண்டலம்
ஒன்பதாம் அனுவாகம் முற்றிற்று
இரண்டாவது உருத்திரம் முடிந்தது.

இரண்டாம் அஷ்டகம்

மண்டலம்—2. வருக்கம்—16. சூக்தம்—33-ல்

இருக்கு 1.

अ॒ति॑ पि॒त॒र्म॒रु॒तां सु॒म॒मे॒तु॒ मा नः॑ सू॒र्य॑स्य॒ सं॒द॒शो॑ यु॒यो॒थाः ।

अ॒भि॒ नो॑ वी॒रो अ॒व॒ति॑ क्ष॒मे॒त॒ प्र॒जा॒ये॒म॒हि रु॒द्र प्र॒जा॒भिः॑ ॥ १ ॥

பதவுரை.

(இ-ள்.) हे मरुतांपितः ! = மருத்துக்களைத் தோற்றுவித்த, — रुद्र ! = உருத்திர மகேசுரனே ! — ते+सुम = கொடுக்கத்தகுந்த உனது சுகமானது, — आ एतु = (எம க்கு) வருவதாகுக. — नः = எங்களை, — सूर्यस्य = இரவியின், — सं दशः = தரிசனத்தி லிருந்து, — मा युयोथाः = பிரித்து விடாதே. — नः = மற்றும், எமது, — वीरः = வீரமுடைய புத்திரர், — अवति = பகைவர்களை, — अभिक्षमेत = நன்கு அடக்கு வார்களாக. அல்லது, — अवति = பகைவரிடத்து வீரமிக்க நீ, — नः = எம்மாற் செய்யப்பட்ட பிழைகளை, — अभिक्षमेत = பொறுத்தருள்வாயாக. — प्रजाभिः = யாம் புத்திர பௌத்திரர்களுடன், — प्रजायेमहि = பெருகுவோமாக. எ-று.

சாயணபாடியக் கருத்து.

மருத்துக்களை யீன்ற உருத்திர பரமேசுர ! நின்னால் அருள் செய்யத்தக்க சுகமனைத்தும் எமக்கு உண்டாகுக. எம்மிடத்து, சூரிய தரிசனம் எப்போதும் இருக்குமாறு செய்தருள்வாயாக. எமக்கு நல்ல மக்கள் உண்டாவார்களாக. அல்லது, நீ, எமது பிழைகளைப் பொறுத்தருள்வாயாக. நாங்கள் தழைத்தோங்கு வோமாக என்பதாம்.

இருக்கு 2.

त्वा॒द॒त्ते॒भी॒रु॒द्र श॑त॒मे॒भिः॒ श॑त॒हि॒मा॑ अ॒शी॒य भे॒ष॒जे॒भिः॑ ।

व्य॒स्म॒द्वृ॒षो॑ वि॒तरं॑ व्य॒हो॒ व्य॒मी॒वा॒श्वा॒त॒य॒स्वा वि॒षू॒चीः॑ ॥ २ ॥

பதவுரை.

(இ-ள்.) हे रुद्र! = உருத்திர பரமேசுர!—त्वा = உன்னால்,—दत्तेभिः = கொடுக்கப்பெற்றவைகளும்,—शन्तमेभिः = பெரு நலத்தைக் கொடுப்பவைகளுமான, मेषजेभिः = மருந்துகளால்,—शतं हिमाः = நூறு வருடகாலம்,—अरीय = (யாம்) நிலைத்திருப்போமாக.—अस्मत् = எமது,—द्वेषः = பகைவரை,—चातयस्व = அடி யோடு ஒழிப்பாயாக. अंहः = பாவங்களையும்,—वितरं विचातयस्व = முழுதும் ஒழிப்பாயாக. अमीवाः = பிணிகளையும்,—विचातयस्व = வேருடன் கெடுப்பாயாக. विषूचीः = எல்லா வுடம்புகளிலும் தொடர்ந்துள்ள வியாதிகளையும்,—विचातयस्व = முற்றும் போக்கி யருள்வாயாக. எ-று.

சாயணபாடியக் கருத்து.

உருத்திர பரமேசுர! நீ, கொடுக்கும் மருந்துகளால், நூறுவயதுவரை யாம் வாழ்வோமாக. பகைவர் ஒழிவாராக. பாவங்கள் நீங்குக. பிணிகள் போகுக. என்பதாம்.

இருக்த 3.

श्रेष्ठो जातस्य रुद्र श्रियासि तवस्तम स्तवसां वज्रवाहो ।

पर्विणः पारमंहसः स्वस्ति विश्वा अभीतीरपसो युयोधि ॥ ३ ॥

பதவுரை.

(இ-ள்.) हे रुद्र! = உருத்திர பரமேசுர!—जातस्य = தோன்றிய உலகப் பொருள்களுள்,—श्रिया = ஐசுவரியத்தால்,—श्रेष्ठः = சிறந்தவனாக,—असि = இருக்கின்றாய்.—वज्रवाहो! = வச்சிரமேந்திய கரத்தோய்! நீ,—तवसां = பெரியவைகளுள்ளும்,—तवस्तमः = மிகப் பெரியவனாக,—असि = இருக்கின்றாய்.—नः = எங்களை,—अंहसः = பாவத்தினுடைய,—पारं = கரையை,—स्वस्ति पर्वि = நலத்தால் ஏறும்படி செய்தருள்வாயாக.—रपसः = பாவத்தின்,—विश्वाः अभीतीः = பிராப்திகளையும்,—युयोधि = நீக்குவாயாக. எ-று.

சாயணபாடியக் கருத்து.

உருத்திரபரமேசுர! நீ, தோன்றிய உலகில், மிகச் சிறந்தோனும், பெரியோனுமாக இருக்கின்றாய். பாவங்களினின்று எம்மை நீக்கி யருள்வாயாக என்பதாம்.

இருக்த 4.

मा त्वा रुद्र चुक्रुधामा नमोभिर्मा दुष्टुती वृषभ मा सहूती ।

उन्नो वीराँ अर्पय मेषजेभिर्भिषक्तमं त्वा भिषजां शृणोमि ॥ ४ ॥

பதவுரை.

(இ-ள்.) हे रुद्र! = உருத்திரபரமேசுர!— त्वा = உனக்கு,— नमोभिः = மாறாகிய வணக்கங்களால்,— माचुकुधाम = முனிலை யுண்டாக்கேன்.— दुस्तुती = நலமிலாத் துதியாலும்,— (माचुकुधाम) = முனிலையுண்டாக்கேன்.— सहूती = ஏனைய சிறிய தேவர்களுடன் உன்னை அழைப்பதாலும்,— (माचुकुधाम = உனக்கு முனிலை யுண்டாக்கேன்).— नः = எங்களுடைய,— वीरान् = புத்திரர்களை,— भेषजेभिः = நினது மருந்துகளால்,— उत् अर्पय = மேம்பாட்டை யடையுமாறு செய்தருள்வா யாக. त्वा = உன்னை,— भिषजां = வைத்தியர்களுக்குள்,— भिषक्तम् = மிகச்சிறந்த வைத்தியனென்று சொல்வதை,— ऋणोमि = (யான்) கேட்கின்றேன். எ-று.

சாயணபாடியக் கருத்து.

உருத்திரபரமேசுர! உன்னை, மாறுபட்டு வணங்குவதாலும், சிறிய தேவர்க ளுடன் அழைப்பதாலும் கோபத்தை யுண்டாக்கமாட்டோம். வைத்தியர்க ளுள், சிறந்த வைத்தியன் நீ யென்று கேட்கப்படுகிறபடியால், நினது மருந்தால் எமது புத்திரர்களை நலமுறச் செய்தருள்வாயாக என்பதாம்.

இருகீத 5.

हवीमभिर्हवते यो हविर्भिरवस्तोभिमिरुद्रं दिषीय ।

ऋदूदरः सुहवो मानो अस्यै बभ्रुः सुशिप्रो रीरधन्मनायै ॥ ५ ॥

பதவுரை.

(இ-ள்.) यः = யாதோரு உருத்திர பரமேசுரன்,— हविर्भिः = அவிகளோடு கூடி—हवीमभिः = அழைத்ததற்குரிய துதிகளால்,—हवते = அழைக்கப் பெறுகின் றனனோ,— (तं) रुद्रं = அவ் வருத்திரனுக்குச் செய்யும்,— स्तोमेभिः = தோத்தி ரங்களால்,— अवदिषीय = முனிலைப் போக்குகின்றோம்.— ऋदूदरः = சிறிய வயிற்றையுடையவனும்,— सुहवः = இனிது அழைக்கத்தக்கோனும்,— बभ्रुः = அனைத்தையும் வலியுறுத்துகின்றவனும்,—सुशिप्रः = அழகிய முகத்தை யுடைய வனுமாகிய அவ் வருத்திரன்,— नः = எமது,— अस्यै+मनायै = இப் புத்தியை, मरीरधत् = கெடுக்காதவனாகுக. எ-று.

சாயணபாடியக் கருத்து.

தேவ வுணவுடன், தோத்திரங்களால் அழைத்ததற்குரிய உருத்திரபரமேசு ரனை, இனிய தோத்திரங்களால் சாந்தப்படுத்துகின்றோம். சிறியவயிற்றையும், அழகிய முகத்தையும் உடைய அவன், இத்தகைய எனது புத்தியைக் கெடுக் கற்க என்பதாம்.

இருக்க 6.

उन्मा॑ म॒म॒न्द॒ वृ॒ष॒भो॒ म॒रु॒त्वान्॒ त्व॒क्षी॒य॒सा॒ व॒य॒सा॒ ना॒ध॒मा॒न॒म् ।

घृ॒णी॒व॒ च॒छा॒या॒म॒र॒पा॒ अ॒शी॒या॒ वि॒वा॒से॒यं॒ रु॒द्र॒स्य॒ सु॒म्न॒म् ॥ ६ ॥

பதவுரை.

(இ-ள்.) வृஷம: = விரும்பியவற்றை யளிக்கின்றவனும்,— மரூத் துக்களென்னும் புத்திரர்நாடன் கூடியவனுமாகிய உருத்திர பரமேசுரன், நாபமான+மா = வேண்டுகின்ற என்னை,— த்விசா = இனிமையாகிய (நல்ல) வயசா = அன்னத்தால் (உணவுப் பொருள்களால்)— உ+மமந் = மிகக் களிப் படைவித் தருள்வானாக. (மற்றும்)— வுணி = வெயிற்பட்டவன்— ஞாய் இவ = நிழலை யடைவதுபோல்,— ருத்ய = உருத்திர பரமேசுரனுடைய,— சும = இன் பத்தை,— அரபா: = அடையாதவனாகிய யான்,— அசிய = அதை, அடைவதன் பொருட்டும்,— அ விவசேயம் = பணிசெய்கின்றேன். எ-று.

சாயணபாடியக் கருத்து.

வேண்டியவற்றை யளித்தருளும் உருத்திரபரமேசுரன், நல்ல வுணவுப் பொருள்களைக் கொடுத்து என்னைக் களிப்பறச்செய்தருள்வானாக. உருத்திர னது இன்பத்தை யடையாதவனாகிய யான், அதை யடைவதற்குப் பணி செய்து கிடக்கின்றேன் என்பதாம்.

இருக்க 7.

क॑ १ स्यते॑ रु॒द्र॒ मृ॒ळ्याकु॑र्ह॒स्तो॒ यो॒ अ॒स्ति॑ मे॒ष॒जो॒ ज॒ला॒षः॑ ।

अ॒प॒भ॒र्ता॒ र॒प॒सो॒ दै॒व्य॑स्या॒भी॒नु॒मा॑ वृ॒ष॒भ॒ च॒क्ष॑मी॒थाः॑ ॥ ७ ॥

பதவுரை.

(இ-ள்.) (ஹே) ருத்! = உருத்திர பரமேசுர!— தே = உனது,— மூல்யாகு: = இன் பை யளிப்பதாய்,— ச்ய: = இருக்கும்,— ஹஸ்த: = திருக்கரமானது,— க = எங்கே? ய; = யாதொரு,— ஹஸ்த: = திருக்கரம்,— மेषஜ: = மருந்தைச் செய்கின்றதும், ஜலாஷ: = இன்பை யளிக்கின்றதுமாமோ,— அஸ்தி = அக் கை இருக்கின்றதன் றோ, அதனால், என்னைப் பாதுகாப்பாயாக.— வுஷம! = வேண்டியவற்றை யளிப்போய்! றீ— தீவ்யச்ய = தெய்வத்தின் சம்பந்தமாய் வரும்,— ரபச: = பா வத்தை,— அபமர்தா = நீக்குவோனாகி,— மா = எனது பிழைகளை,— நு = விரை வில்,— அபி சக்ஷமீதா: பொறுத்தருள்வாயாக. எ-று.

சாயணபாடியக் கருத்து.

உருத்திரபரமேசுர! அனைவருக்கும் இன்பை யளித்தருளும், உனது திருக்கரத்தால் என்னைப் பாதுகாத்தருள்வாயாக. மற்றும், எனது பாவத்தைப் போக்கி, எனது பிழைகளையும் பொறுத்தருள்வாயாக என்பதாம்.

இருக்கு 8.

प्र बभ्रवे' वृषभायश्वितीचे महोमहीं सुष्टुतिमीरयामि ।

नमस्या कल्मलीकिनं नमोभिर्गृणीमसि' त्वेषं रुद्रस्य नाम ॥ ८ ॥

பதவுரை.

(இ-ள்.) बभ्रवे = உலகைப் பரிபாலிப்போனும், அல்லது, பொன்னிறமுடையோனும்,— वृषभाय = விரும்பியவற்றை யளிப்போனும், அல்லது, இடபம் போல் வலிய செய்கையை யுடையோனும்,— श्वितीचे = கர்ப்பூர நிறமுடையோனுமாகிய உருத்திர பரமேசுரன்பொருட்டு,— महः = பெரிதினும்,—महीं = பெரிதும்,— सुष्टुतिं = அழகியதுமாகிய துதியை,—प्र ईरयामि = இனிது சொல்லுகின்றேன். துதியாள! நீயும்,—कल्मलीकिनं = இருளை யகற்றுதற்குரிய வெளியை யுடைய உருத்திரனை,— नमोभिः = வணக்கங்களால், அல்லது, அவிகளால், नमस्य = ஆராதிப்பாயாக. (யாமும்)—रुद्रस्य = உருத்திர பரமேசுரனது,—त्वेषं = கீர்த்திமலிந்த,— नाम = திருநாமத்தை, गृणीमसि = கூறுகின்றோம். எ-று.

சாயணபாடியக் கருத்து.

உலகனைத்தையும் பரிபாலிப்போனும், வேண்டியவற்றை யளித்தருள்வோனும், மிக்க வெண்மை நிறமுடையோனுமாகிய உருத்திரபரமேசுரனை, அழகிய நற்றுதிகளாற்றிதிக்கின்றோம். அவனுடைய திருநாமத்தையுஞ் சொல்லுகின்றோம். துதிப்போய்! நீயும், வணக்கத்தால், அல்லது, தேவவுணவால், அவ்வுருத்திரனையே ஆராதிப்பாயாக என்பதாம்.

இருக்கு 9.

स्थिरेभिरङ्गैः पुरुरूपं उग्रो बभ्रुः शुक्रेभिः पिपिशे हिरण्यैः ।

ईशानादस्य भुवनस्य भूरेर्नवा उयोषद्रुद्रादसुर्यम् ॥ ९ ॥

பதவுரை.

(இ-ள்.) स्थिरेभिः = வன்மையையுடைய,—अङ्गैः = அவயவங்களுடன் கூடியவனும்,— पुरुरूपः = பல்வகை வடிவங்களை யுடையவனும்,— उग्रः = பேரொளி

யை யுடையவனும்,— யமு: = பரிபாலிப்பவனுமாகிய உருத்திர பரமேசுவரன்,
சுகுரேभि: = அழகுமலிந்த,— ஹிரண்யை: = பொன் அணிகளால்,— பிபிசே = இனிது
 விளங்குகின்றான்.— அசு புவனசு = இவ் வுலகை,— மூரே: = பரிபாலிக்கின்ற;
இசானா ரூ தா = பரமேசுவரனாகிய அவ் வருத்திரனினின்று,— அசுரீ = அவனது
 பேராற்றலானது,— ந வீ உயோ பத் = வேறுகாது. எ-று.

சாயணபாடியக் கருத்து.

எல்லாம் வல்ல உருத்திர பரமேசுவரனுடைய பேராற்றலே, ஏனைய ஆற்றல்
 களுமாம் என்க. சத்தியானது சத்தனைத் தவிர்த்து வேறுகாது எனினும்
 அமையும் என்பதாம்.

இருக்த 10.

अर्हन्विमर्षिं सायकानि धन्वाह्निकं यजतं विश्वरूपम् ।

अर्हन्निदं दयसे विश्वमभ्वं नवा ओजीयो रुद्र त्वदस्ति ॥ १० ॥

பதவுரை.

(இ-ள்.) ஹே ருத்! = உருத்திரபரமேசுவர! நீ,— அர்ஹ் = தாங்க, உரியோ
னாகவேயிருந்து,— சாயகானி = அம்புகளையும்,— தன்வ வில்லையும்,— விமர்ஷி =
 தாங்குகின்றனை. (அவ்வாறே),— அர்ஹ் = தக்கோனாயிருந்தே,— யஜத் =
 போற்றத்தக்கதும்,— நிக் = மங்களகரமுமாகிய,— விஸ்வரூபம் விமர்ஷி = பல்
 வகை வடிவைத் தாங்குகின்றனை. (அங்ஙனமே),— அர்ஹ் = உரியவனாகவே
 யிருந்து,— அப்வம் = பெரிய,— இதம் விஸ்வம் = இவ் விருவகை யுலகையும்,— தயசே =
 பாதுகாக்கின்றனை.— தவத் = உனைத் தவிர்த்து,— ஓஜீய: = வல்லவன்,— நவீ
அஸ்தி = ஒருவனும் இலன். எ-று.

சாயணபாடியக் கருத்து.

உருத்திரபரமேசுவர! நீ, எல்லாஞ் செய்வதற்கு உரியோனாதலின், உல
 கனைத்தையும் அடக்கி ஆளுகின்றனை. உனையன்றி ஒருவரும் வல்லுநர்
 இலர். ஆதலின் நீயே முத்தொழிற்குரியான் என்பதாம்.

இருக்த 11.

स्तुहि श्रुतं गतंसदं युवानं मृगं न भीममुपहृत्तुमुग्रम् ।

मृळा जरित्रे रुद्र स्तवानोन्यं ते अस्मान्निवपन्तु सेनाः ॥ ११ ॥

பதவுரை.

(இ-ள்.) (ஹே ஸ்தோ: = துதிப்போய்! நீயும்),— ரதீசத் = சுரங்கத்தில் வாழ்
 கின்றதும்,— யுவானம் = கட்டிளமையுடையது மாகிய,— மூரீ ந = சிங்கத்தைப்

போன்று,—भीमं = பயங்கரமானவனும்,—उपहृतुं = பகைவரைக் கொல்லுகின்ற வனும்,—श्रुतं = கீர்த்தியுடையவனும்,—उग्रं = உக்கிரத்தை யுடையவனுமாகிய, रुद्रं = உருத்திர பரமேசுரனை,—स्तुहि = துதிப்பாயாக.—रुद्र! = உருத்திர பரமேசுர! நீ,—स्त्वानः = எம்மாற் போற்றப்பெற்றவனா யிருந்து,—जरित्रे = துதிக்கும் எனக்கு,—मृत = சுகத்தைக் கொடுத்தருள்வாயாக.—ते = உனது, सेनाः = சையங்கள்,—अस्मत् = எம்மினின்றும்,—अन्यं = வேறுகியவனை, निवपन्तु = கொல்லுவன வாசுக. எ-று.

சாயணபாடியக் கருத்து.

சிங்கம் போன்று பயங்கரமுடையவனும், பகைவரைக் கொல்லுகின்ற வனு மாகிய உருத்திர பரமேசுரனை, துதியாள்! நீயும் துதிப்பாயாக. உருத்திர பரமேசுர! நீ, எம்மாற் றதிக்கப்பெற்று, எமக்குக் களிப்படைவித் தருள்வாயாக. நினது சேனையானது, என்னில் வேறையவனை யழிப்பதாகு என்பதாம்.

இருக்கு 12.

कुमारश्चित्पितरं वन्दमानं प्रति नानाम रुद्रोपयन्तम् ।

भूरेर्दातारं सत्पतिं गृणीषे स्तुतस्त्वं भेषजा रास्यस्मे ॥ १२ ॥

பதவுரை.

(இ-ள்.) हे रुद्र! = உருத்திர பரமேசுர!—वन्दमानं = வாழ்த்துகின்ற, पितरं = பிதாவை,—कुमारः चित् = குமாரன் அடைவது போன்றே,—उपयन्तं = என் பால் வருகின்ற,—त्वं = உன்னை.—प्रतिननाम = வணங்குகின்றேன். (மற்றும்), भूरेः = மிகுதியாக,—दातारं = தனத்தைக் கொடுக்கின்றவனும்,—सत्पतिं = நல் லாரைப் பாதுகாக்கின்றவனு மாகிய வன்னை,—गृणीषे = துதிக்கின்றேன். स्तुतः त्वं = துதிக்கப்பெற்ற நீ,—अस्मे = எனக்கு,—भेषजानि = மருந்துகளை, रासि = அளித்தருள்வாயாக. எ-று.

சாயணபாடியக் கருத்து.

நீ, நிறைந்த ஆயுளையுடையவனாகுதி; என்று வாழ்த்தும் தந்தையை, மகன் இனிது அடைவது போன்று, என்னிடம் அன்போடு எழுந்தருளும் உருத்திர பரமேசுர! உன்னைப் பலவாறாகத் துதிக்கின்றேன். எனக்கு மருந்து முதலியவைகளை யருள்செய்வாயாக என்பதாம்.

இருக்கு 13.

यावो भेषजा मरुतः शुचीनि या शन्तमा वृषणो या मयोभु ।

यानि मनुरवृणीता पितानस्ताशं च योश्च रुद्रस्य वशिम् ॥ १३ ॥

ஐந்து ருத்திரங்கள்

பதவுரை.

(இ-ள்.) हे मरुतः = மருத்துக்களே !— वृषणः ! = வேண்டியவற்றை அளிப்போர்காள் !— वः = உங்களிடத்து, — या = எவைகள், — शुचीनि = சுத்தமானவைகளும், — शंतमा = பெருங்களிப்பைக் கொடுக்கின்றவைகளும், — मयोभु = இன்பத்தை யுண்டாக்குதற் குரியவைகளும், — नः = எம்மைப், — पिता मनुः = பரிபாலிக்கின்ற மந்திரங்களும், — अवृणीत = உங்களை மறைத்து நிற்பவைகளுமாயுள்ள, यानि भेषजाः = மருந்துகளுண்டோ? — ता = அவைகளையும், — रुद्रस्य = உருத்திர பரமேசுரனது, — शं, च, योः च = பிணிக ளடங்குவதையும் நீங்குவதையும், वश्मि = விரும்புகின்றனன். எ-று.

சாயணபாடியக் கருத்து.

உருத்திரனுடைய புத்திரர்களான மருத்துக்களிடத்திலுள்ள, எனக்கு ஆரோக்கிய காரணங்களான மருந்துகளையும் விரும்புகின்றேன். உருத்திர பரமேசுரன், எனது பிணிகளை அடக்கவேண்டும், நீக்கவேண்டும் என்பதையும் யான் விரும்புகின்றேன் என்பதாம்.

இருக்கு 14.

परिणो हेती रुद्रस्य वृज्याः परिवेषस्य दुर्मतिर्महीगात् ।

अवस्थिरा मघवश्चस्तनुष्व मीढ्वस्तोकाय तनयाय सूक्त ॥ १४ ॥

பதவுரை.

(இ-ள்.) रुद्रस्य = உருத்திர பரமேசுரனுடைய.— हेतिः = ஆயுதங்கள், नः = எம்மை, — परिवृज्याः = விட்டு விடுவனவாகுக.— त्वेषस्य = பிரகாசமாகிய உருத்திரனுடைய, — मही = பெரிய, — दुः मतिः = துன்பத்தைக் கொடுக்கும் நிக் கிரக புத்தியானது, — अवगात् = எம்மைத் தவிர்த்து புறம்பே செல்லுக.— हे मीढ्व ! = விரும்பியவைகளைப் பொழிவோய் ! (உன்னுடைய)— स्थिरा = உறுதியான அம்புகளை, — मघ वद्वाः = தேவ வுணவையுடைய வேள்வித் தலைவர்களை முன்னிட்டு, — अव तनुष्व = நானேற்றாதனவாகச் செய்வாயாக.— स्तोकाय = (அவ்வாதே எமது) புத்திரனுக்கும், — तनयाय = பௌத்திரனுக்கும், — सूक्त = நலஞ் செய்தருள்வாயாக. எ-று.

சாயணபாடியக் கருத்து.

உருத்திர பரமேசுர ! உனது, வில் முதலான ஆயுதங்களை எங்களிடத்துச் செலுத்தாதருள்வாயாக. வேள்வித் தலைவர்களிடத்தும் அப் பாணங்களை விடாதருள்வாயாக. எமது புத்திர பௌத்திரர்கட்கும் இன்பை யளித்தருள்வாயாக என்பதாம்.

இருக்கு 15.

ए॒वा व॑भ्रो वृ॒ष॒भ॒ चे॒कि॒तान॒ यथा॑ दे॒व॒ न ह॑णी॒षे न ह॑सि ।

ह॒व॒न॒श्रु॒न्नो रु॒द्र॒ह॒वो॒षि वृ॒ह॒द्र॒दे॒स॒ वि॒द॒थे॒ सु॒वी॒राः ॥ १५ ॥

பதவுரை.

(இ-ள்.) வ॑भ्रो! = உலகைப் பாதுகாப்போய்! அல்லது, பொன்னிறத் தோய்!— வृ॒ष॒भ॒! = வேண்டியவற்றைப் பொழிவோய்!— चे॒कि॒तान॒! = அனைத் தையு முணர்வோய்!— दे॒व॒!— பிரகாச முடையோய்!— रु॒द्र॒! = உருத்திர பரமே சுர! நீ— यथा॑ न ह॑णी॒षे = எவ்வாறு முனிவுறுதிருப்பையோ,— न ह॑सि = மற் றும், துன்புறுத்தமாட்டாயோ,— ए॒व॒ = அவ்வாறு,— (हे रु॒द्र॒!) ह॒व॒न॒श्रु॒त् = யாம் அழைப்பதைக் கேட்போனாயிருந்து, इ॒ह॒ = ஈண்டு,— नः॑ = எங்கட்கு,— बो॒धि॒ = அறிவுறுத் தருள்வாயாக. वि॒द॒थे॒ = வேள்வியில்,— सु॒वी॒राः॑ = நற்புத்திரர்களை யுடையவர்களாய்,— वृ॒ह॒त् = மகத்தாகிய நினது துதியை,— व॒दे॒स॒ = சொல்லு கின்றோம். எ-று.

சாயணபாடியக் கருத்து.

உருத்திர பரமேசுர! நீ, எவ்வாற்றால், முனிவுறுது களிப்புறுவையோ, அவ்வாற்றை எங்கட்கு உபதேசித்தருள்வாயாக. வேள்வியில் உன்னை இனிது துதிக்கின்றோம் என்பதாம்.

மூன்றாவது வருக்கம் இரண்டாம் மண்டலம்

ஒன்பதாம் அனுவாகம் முற்றிற்று

மூன்றாவது உருத்திரம் முடிந்தது.

ஐந்தாம் அஷ்டகம்

மண்டலம்—7. வருக்கம்—13. சூக்தம்—46-ல்

இருக்கு 1.

इ॒मा रु॒द्राय॑ स्थि॒र॒ध॒न्व॒ने गि॒रः॑ क्षि॒प्रै॒ष॒वे दे॒वाय॑ स्व॒धावे॑ ।

अ॒षा॒ह्वाय॑ स॒ह॒मानाय॑ वे॒ध॒से॑ ति॒ग्मायु॑धाय॒ भर॒ता श्रृ॒णोतु॑ नः ॥ १ ॥

பதவுரை.

(இ-ள்.) (हे स्तो॒तारः॑) = (துதிப்போர்களே! நீவிர்)— स्थि॒र॒ध॒न्व॒ने = உறுதி யாகிய விலகை யுடையோனும் — क्षि॒प्रै॒ष॒वे = விரைவிற செல்லும் பாணத்தை

முடையவனும்,—சுவாந் = உணவுப் பொருள்களை முடையவனும்,—அஷ்டாய = ஒருவராலும் அடக்க முடியாதவனும்,—சஹமானாய = பகைவரை யடக்குகின்ற வனும்,—வேதசே = விதிக்கின்றவனும்,—திஸ்யாயுதாய = கூறிய ஆயுதங்களைமுடையவனுமாகிய,—உதாய தேவாய = உருத்திர பரமேசுவரன் பொருட்டு,—இமா ரி: = இத் துதிகளை,—மரத = நிறையச் சொல்வீர்களாக.—ந: = எமது துதிகளை,—அஸு = உருத்திரபரமேசுவரன் கேட்டருள்வானாக. எ-று.

சாயணபாடியக் கருத்து.

எமது துதியாளர்களே! நீவிர், உறுதியாகிய வில்லையும், விரைவிலோடும் அம்பையும், உணவுப் பொருளையு முடையவனும், பிறரால் அடக்கமுடியாதவ னும், பகைவரை வெல்லுவோனுமாகிய உருத்திர பரமேசுவரனுக்கு, இத்தகைய துதிகளை நிறையச் செய்வீர்களாக. உருத்திரபரமேசுவரனும் எமது துதியைக் கேட்டருள்வானாக என்பதாம்.

இருக்கு 2.

स हि क्षयेण क्षम्यस्य जन्मनः साम्राज्येन दिव्यस्य चेतति ।

अवन्तन्तीरुपनो दुरश्वरानमीशो रुद्र जासु नो भव ॥ २ ॥

பதவுரை.

(இ-ள்.) ச: ஹி = உண்மையில், அவ் வருத்திர பரமேசுவரன்,—क्षम्यस्य जन्मनः = மண்ணிலுதித்தவைகளை,—क्षयेण = ஐசுவரியத்துடன் கூடவே,—चेतति = உணர்கின்றனன்.—दिव्यस्य = விண்ணிலுதித்தவைகளையும்,—साम्राज्येन = பாக் கிய இலக்குமியுடன் கூடவே,—चेतति = உணர்கின்றான். (இனிப் பிரத்தியட் சம்)—रुद्र! = உருத்திர பரமேசுவர! நீயும்—अवन्ती: = துதிக்கின்ற,—न: = எங்களைப்,—अवन् = பரிபாலித்து,—दुर: = எமது இல்லிற்கும்,—उपचर = வந்தருள்வாயாக.—न: = மற்றும், எமது,—जासु = மக் (களுக்குள்) களை,—अनमीव: = பிணியிலாதவர்களாக,—भव = செய்வோனாகுதி. எ-று.

சாயணபாடியக் கருத்து.

உருத்திர பரமேசுவரன், உண்மையில் மண்ணிலுண்டான மக்களை ஐசுவரிய முடையவர்களாகவும், விண்ணிலுண்டானவர்களைச் சாம்பிராச்சிய முடையவர்களாகவும் எண்ணி யருள்கின்றனன். (நேரிற் கூறல்) உருத்திர பரமேசுவர! எமது மக்களைப் பிணியிலாதவர்களாகச் செய்வதுடன் எமது வீட்டிற்கும் வந்தருள்வாயாக என்பதாம்.

இருக்கு 3.

या ते दिद्युदवसृष्टा दिवस्परि क्षयाचरति परि सा वृणक्तु नः ।

सहस्रं ते स्वपिवात भेषजामानस्तोकेषु तनयेषु रीरिषः ॥ ३ ॥

பதவுரை.

(இ-ள்.) (हे रुद्रः!) = (உருத்திர பரமேசுர!)—தே = உனது சம்பந்தமாய், दिवस्परि = வானிலிருந்து, —अवसृष्टा = வீழ்த்தப்பட்டதாய், —क्षया = மண்ணுடன் கூடி, —चरति = இருக்கின்ற, —या दियुत् = யாதொரு இடியுண்டோ, —सा = அது, नः = எங்களை, —परिवृणक्तु = நீக்கிவிடுவதாகுக. (மற்றும்)— स्वपिवात! = இனிது போற்றத்தக்கோய்!— ते = உனது, — सहस्रं = ஆயிரக்கணக்கான, — भेषजा = மருந்துகளை, —नः = எமக்கு அளித்தருள்வாயாக. —तोकेषु = (எமது) புத்திரர்க ளிடத்தும், — तनयेषु = பெளத்திரர்க ளிடத்தும், — मारीरिषः = துன்பத்தைச் செய்யாதருள்வாயாக. எ-று.

சாயணபாடியக் கருத்து.

மின்னல் வடிவாகிய உருத்திர பரமேசுர! உனது சம்பந்தமாய் வானி லிருந்து விழுகின்ற இடியானது எம்பாற் படாது அகலுக. நினது மருந்துவகை களை எமக் களித்தருள்வாயாக. எமது புத்திர பெளத்திரர்களைத் துன்புறுத்தா தருள்வாயாக என்பதாம்.

இருக்கு 4.

मा नो वधी रुद्र मापरादा माते भूमप्रसितौ हीळितस्य ।

आनो भज बहिर्षि जीवशंसे यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ ४ ॥

பதவுரை.

(இ-ள்.) हे रुद्र! = உருத்திர பரமேசுர!— नः = எம்மை, — मा वधीः = துன்புறுத்தாதருள்வாயாக, —मा परा दाः = மற்றும், குறைவு படுத்தாதே. (மற்றும்) हीळितस्य = முனிவுற்ற, —ते = உனது, —प्रसितौ = வலியகட்டுப்பாட்டில், —मा भूम = யாம் சிக்கிக்கொள்ளாதவ ராவோமாக. (மற்றும்)— जीवशंसे = சீவர்களாற் போற்றுகின்ற, — बहिर्षि = வேள்வியில், — नः = எம்மை, — आभज = (நின்னை) வழிபடுவோராகச் செய்தருள்வாயாக. —यूयं = உருத்திரன் முதலான தேவர் களை! நீவிர், —नः = எங்களை, —स्वस्तिभिः = மங்களத்துடன், —सदा पात = எப்போதும் பாதுகாத்தருள்வீர்களாக. எ-று.

'சாயணபாடியக் கருத்து.

உருத்திர பரமேசுர ! நீ, எம்மைத் துன்புறுத்தாதருள்வாயாக. இழிவு படுத்தாமலும் அருள்வாயாக, மற்றும், உனது பந்தத்துள், யாம் கட்டுப்படாதவர்களாவோமாக. போற்றற்குரிய வேள்வியில், எம்மை வழிபாடையவர்களாகச் செய்தருள்வாயாக. எப்போதும் எங்களை மங்களமாய்ப் பரிபாலித்தருள்வாயாக. என்பதாம்.

ஐந்தாம் அஷ்டகம் பதின்மூன்றாம் வருக்கம்
மூற்றும்.

நான்காவது உருத்திரம் முடிந்தது.

அஷ்டகம்—5. வருக்கம்—18. சூக்தம்—7-ல்

இருக்த 1.

सोम^१रुद्रा धारयेथामसुर्य^१ प्रवामिष्टयोरमश्रुवन्तु ।

दमेदमे सप्तरत्ना दधाना शं नो भूतं द्विपदेशं चतुष्पदे ॥ १ ॥

பதவுரை.

(இ-ள்.) हे सोमरुद्रा ! = சோமமே ! உருத்திரனே ! நீவிர்.—असुर्य = அசுரர்களுடைய வன்மையை,—धारयेथां = எங்களிடத்து இருக்கச் செய்வீர்களாக. दमे+दमे = எமது மனைக ளனைத்திலும் உள்ள,—इष्टयः = வேள்விகள்,—वां = உங்க ளிருவரையும்,—अरं = பரந்து,—प्राश्रुवन्तु = இனிது சூழ்ந்து கொள்ளுவனவாகுக.—सप्तरत्ना दधाना = எழுவகை இரத்தினங்களை யணிந்துள்ள நீங்களிருவரும், नः = எங்கட்கு,—शं = ககத்தை,—भूतं = உண்டாக்குபவர்க ளாகுக.—द्विपदे = எமது புத்திரர் முதலானோரிடத்தும்,—चतुष्पदे = பசு முதலியவைகளிடத்தும், शं भूतं = சுகத்தை யுண்டாக்குபவர்க ளாவீர்களாக. எ-று.

சாயணபாடியக் கருத்து.

சோமன், உருத்திர பரமேசுரன் இருவரும், எங்கட்கு அசுரர்களுடைய ஆற்றல் போன்ற ஆற்றலைக் கொடுப்பார்களாக. மற்றும், எமது வீடுகளிற் செய்யப்படும் வேள்விகள் அவ் விருவருக்கும் நிறைவனவாகுக. பவ்வகை இரத்தினங்களை யணிந்துள்ள அவர்கள் எமது புத்திரர் முதலானோருக்கும், பசு முதலியவைகளுக்கும் இன்பத்தைக் கொடுப்பார்களாக என்பதாம்.

இருக்கு 2.

सोमारुद्रा विवृहत् विषूचीममीवा या नो गयमाविवेश ।

आरे बाधेथां निर्ऋतिं पराचैरस्मे भद्रा सौश्रवसानि सन्तु ॥ २ ॥

பதவுரை.

(இ-ள்.) हे सोमारुद्रा! = சோமன், உருத்திரன் என்பவர்களே! நீவிர், ந: = எமது,—गयं = வீட்டை, அல்லது, வீட்டிலுள்ள மக்களை,—या अमीवा = யாதொரு பிணியானது,—विषूचीं = முழுதும் வந்து,—आविवेश = அடைகின் றதோ,—वि वृहत् = அதை, நீக்குவீர்களாக.—निर्ऋतिं = வறுமையை,—पराचै: = நீக்கும் வகைகளால்,—आरे = தூரத்தில்,—बाधेथां = வறுமையை நீக்குவீர்க ளாக.—अस्मे = எங்கட்கு,—भद्रा = மங்களமான,—सौश्रवसानि = உணவுப் பொருள்களும் கீர்த்திகளும்,—सन्तु = உண்டாகுக. எ-று.

சாயணபாடியக் கருத்து.

சோமன், உருத்திரன் என்னும் தேவர்களே! நீவிர், எங்கள் வீட்டிலுள்ள மக்கட்குப் பிணியிலாது செய்தருள்வீர்களாக. தரித்திரத்தைத் தூரத்தில் நீக்கு வீர்களாக. எங்கட்கு மங்களமான உணவுப் பொருளையும் கீர்த்தியையுங் கொடுப்பீர்களாக. என்பதாம்.

இருக்கு 3.

सोमारुद्रा युवमेतान्यस्मे विश्वातनूषु भेषजानि धत्तम् ।

अवस्यतं मुञ्चतं यन्नो अस्ति तनूषु बद्धं कृतमेनो असत् ॥ ३ ॥

பதவுரை.

(இ-ள்.) हे सोमारुद्रा! = சோமன் உருத்திரன் என்பவர்களே!—युवं = நீவிர்,—विश्वा एतानि भेषजानि = வெளிப்படையான இம் மருந்துக ளனைத்தையும், अस्मे = எமது,—तनूषु = உடம்புகளில்,—धत्तं = ஏறச்செய்வீர்களாக.—न: = மற் றும், எமது,—तनूषु = உடம்புகளில்,—कृतं = எம்மாற் செய்யப்பட்ட,—यत् एन: अस्ति = யாதொரு பாவம் உண்டோ, அதையும்,—बद्धं = பந்தத்தையும், अवस्यतं = போக்குவீர்களாக. (அதாவது)—असत् = எம்மிலிருந்து,—मुञ्चतं = நீக்கிவிடுவீர்களாக. எ-று.

சாயணபாடியக் கருத்து.

சோமன். உருத்திரன் என்பவர்களே! நீவிர், எமது உடம்பிற்குள் மருந்து களைப் புகட்டுவீர்களாக. எம்மாற் செய்யப்பட்ட பாவங்களையும், பந்தங்களையும் குறைத்தும், நீக்கியும் விடுவிப்பீர்களாக என்பதாம்.

இருக்கு 4.

तिग्मायुधौ तिग्महेती सुशेवौ सोमारुद्राविह सुमृञ्चतं नः ।

प्रनोमुञ्चतं वरुणस्यपाशाद्गोपायतं नः सुमनस्यमाना ॥ ४ ॥

பதவுரை.

(இ-ள்.) हे सोमारुद्रौ ! = சோம, உருத்திரர்களே ! நீவிர், -तिग्मायुधौ = கூர்மையானவில்லையுடையவர்களும், — तिग्महेती = கூரிய பாணத்தை யுடையவர்களும், सुशेवौ = நன்கு சுகத்தைக் கொடுக்கின்றவர்களும், — सु+मनस्यमाना = நல்ல மனத்தை யுடையவர்களும், அல்லது, துதிக்கப்பெற்றவர்களும், அல்லது, துதியை விரும்புகின்றவர்களுமாயிருந்து, — इह = இவ்வுலகில், — नः = எங்களை, — सु = நன்கு, — मृञ्चतं = இன்புறச் செய்வீர்களாக. — नः = மற்றும், எங்களை, — वरुणस्य पाशात् = வருணபாசத்திலிருந்து, — प्रमुञ्चतं = விடுவிப்பீர்களாக. — नः = மற்றும், எங்களை, — गोपायतं ஆபத்தினின்றும் பாதுகாப்பீர்களாக. எ.று.

சாயணபாடியக் கருத்து.

சோம, உருத்திரர்களே ! நீவிர், கூரிய வில்லையும் அம்பையு முடையவர்களும், நன் மனத்தவர்களுமாயிருந்து, எமக்குச் சுகத்தைச் செய்வீர்களாக. ஆபத்துக்களிலிருந்தும் எம்மைப் பாதுகாத்தருள்வீர்களாக என்பதாம்.

ஐந்தாம் அஷ்டகத்தில் 18-ம் வருக்கம்
நான்காம் மந்திரம் - மூற்றும்.

இருக்கு வேதத்திலுள்ள ஐந்து உருத்திரங்களும் அதன் உரையும்
முடிந்தன.

உருத்திர பரமேசுராய நமஃ.

கப்ரமண்யோம்.